

Ai Giết Thiếu Tá Nguyễn Văn Nhung?

Ai ra lệnh giết anh em ông Ngô Đình Diệm? Ai cầm súng cầm dao hạ sát hai ông ấy? Từ trước đến nay dư luận đều đổ vào cho hai người đó là tướng Dương Văn Minh và Đại úy Nguyễn Văn Nhung.

Về tướng Dương Văn Minh có nhiều tài liệu đã viết. Còn chuyện đại úy quân đội VNCH Nguyễn Văn Nhung sống chết như thế nào chưa có nhiều người biết.

Đảo chánh lật đổ chế độ Diệm chưa đầy 100 ngày thì các tướng Trần Thiện Khiêm, Nguyễn Khánh và đại tá Nguyễn Chánh Thi làm cuộc “chỉnh lý 30.1.1964”. Để “trả thù cho ông cụ” (cụm từ của tướng Nguyễn Khánh đã nói với bà Trần Trung Dung-cháu gọi ông Diệm bằng cậu), những người làm “chỉnh lý” bắt ngay thiếu tá Nguyễn Văn Nhung. (Nguyễn Văn Nhung mới lên thiếu tá từ sau ngày đảo chánh 1.11.1963). Ngày 17.2.1964, sĩ quan báo chí Bộ Quốc phòng của Nguyễn Khánh chính thức tiết lộ: *“Thiếu tá Nguyễn Văn Nhung sĩ quan tổng quát và tùy viên của trung tướng Dương Văn Minh bị bắt giữ hồi đêm 30-1 và giam tại Lữ đoàn Nhảy dù trại Hoàng Hoa Thám, ông Nhung tự vận bằng dây giày”*.

Là một trong những người lãnh đạo cuộc “chỉnh lý 30.1.1964”, ông Nguyễn Chánh Thi đã kể lại chuyện này trong hồi ký của ông như sau:

“Trời sáng rõ. Các cánh quân bắt đầu đem về Bộ chỉ huy đảo chánh (“chỉnh lý”) những người mà họ cho là không ít thì nhiều “có tội với đất nước” (Sau này ông Khánh đã đặt ra những tội “trung lập” và “thân cộng” gán cho họ). Trong số này tôi (Nguyễn Chánh Thi) thấy có thiếu tá Nhung, viên sĩ quan cận vệ của trung tướng Dương Văn Minh. Thiếu tá Nhung được lệnh phải làm một bản tường trình về việc “tại sao, và bằng cách nào, đã quyết định giết chết ông Nhu và ông Diệm. Thiếu tá Nhung khai hoàn toàn không biết gì về quyết định của Hội đồng Quân nhân Cách mạng cả. Ông ta đã thuật lại việc giết hai ông Diệm, Nhu như sau:

Tờ khai của thiếu tá Nhung - người ám sát anh em Ngô Đình Diệm

Khi đó lại thấy tướng Thu đưa lên hai ngón tay (ngón trỏ và ngón giữa) của bàn tay trái, với hai ngón khép lại với nhau, chỉ vào hai ngón tay của bàn tay phải giơ lên. Họ nghĩ rằng ông ra lệnh bắn cả hai anh em ông Diệm. Tôi (thiếu tá Nhung) rút khẩu súng Colt 12, bắn mỗi người 5 phát.

“Tôi (Nhung) được lệnh đi theo Đoàn Thiết giáp lên đón hai ông Diệm, Nhu, sau khi được tin hai ông này từ một nhà thờ ở Chợ Lớn gọi điện thoại xin đầu hàng. Đoàn Thiết giáp do trung tá Nghĩa chỉ huy. Có một số sĩ quan ở Bộ Tổng Tham mưu đi theo, trong đó có thiếu tá Đà. Trách nhiệm tổng quát chỉ huy vụ này là thiếu tướng Thu (?).

Đoàn Thiết giáp lên đến ngôi nhà thờ Chợ Lớn thì hai anh em ông Diệm ngoan ngoan lên xe (xe M113 thiết giáp). Xe chạy về ngã Saigon. Đi được chừng 500 thước

thì từ phía Sài Gòn chạy ngược lên một đoàn mấy cái xe Jeep, trên đó có thiếu tướng Thu. Khi hai đoàn xe gặp nhau, đầu cách nhau chừng 30 thước, thiếu tướng Thu và đoàn tùy tùng xuống xe. Lúc đó bên đoàn thiết giáp có ý chờ đợi thiếu tướng Thu cho lệnh về việc xử trí với anh em ông Diệm như thế nào. Từ đằng xa họ thấy tướng Thu đưa lên một ngón tay trở. Bên đoàn xe thiết giáp dự đoán rằng ông ta ra lệnh giết một trong hai anh em ông Diệm. Họ còn đang ú ớ muốn hỏi lại cho rõ, xem phải giết người nào, thì đồng bào ùa đến xem quá đông. Bên đoàn xe thiết giáp bắt đầu lo ngại về an ninh của anh em ông Diệm cũng như về an ninh của chính họ (Họ nghĩ rằng dư đảng Cần Lao có thể trà trộn giải vây cho anh em ông Diệm, hoặc dân chúng phần uất có thể giết chết hai ông này). Họ muốn chạy băng qua để hỏi lệnh cho rõ, nhưng dân chúng vây chặt, không thể nào đi được.

Khi đó lại thấy tướng Thu đưa lên hai ngón tay (ngón trở và ngón giữa) của bàn tay trái, với hai ngón khép lại với nhau, chỉ vào hai ngón tay của bàn tay phải giơ lên. Họ nghĩ rằng ông ra lệnh bắn cả hai anh em ông Diệm. Tôi (thiếu tá Nhung) rút khẩu súng Colt 12, bắn mỗi người 5 phát. Sau đó hăng máu bồi thêm cho ông Nhu 3 phát nữa vào ngực. Đồng thời đoàn xe thiết giáp được lệnh dẹp đường chạy về Bộ Tổng Tham mưu. Cùng lúc, tướng Thu cũng cho đoàn xe quay đầu chạy trước đoàn xe thiết giáp cùng hướng về Bộ Tổng Tham mưu. Trong lúc xe chạy thì thiếu tá Đày cúi xuống lấy cái cặp của ông Diệm, nói là sẽ đem về trình Hội đồng Quân nhân Cách mạng. Dường như trong cặp ấy có nhiều đồ vật, tài liệu quý giá”.
Cuối tờ khai, Thiếu tá Nhung kết luận:

“Tôi chỉ vì hăng say theo lệnh cấp trên mà đã làm như thế”. Nội trong đêm, sau khi làm tờ khai, Thiếu tá Nhung trong phòng tạm giam ở Bộ Tổng Tham mưu, đã lấy dây giày của mình thắt cổ tự sát. Tôi (Nguyễn Chánh Thi) được tin, không khỏi ngậm ngùi cho số kiếp của một sĩ quan trung thành với cấp trên, không lường được hậu quả to lớn của việc mình làm, không có ý thức chính trị hướng dẫn, đến khi một mình chịu tội một mình thác oan...” [1].

Đoạn trích trên đây có lời tự thuật của thiếu tá Nhung - người được xem là xạ thủ đã giết chết anh em ông Ngô Đình Diệm. Không rõ ông Thi ghi lại bản tự thuật đó có trung thực hay không, vì sau lần tự thuật đó thiếu tá Nhung không còn ở trên đời nên không thể kiểm chứng được. Giả như bản tự thuật đó trung thực thì ta thấy thiếu tá Nhung vào giờ phút nguy nan nhất vẫn rất bình tĩnh:

1. Nhận hết trách nhiệm về việc hạ sát anh em ông Ngô Đình Diệm;
2. Khẳng định “không biết gì về quyết định của Hội đồng Quân nhân Cách mạng” để tránh những rắc rối đối với tướng Dương Văn Minh. Tất cả những người có liên quan đến vụ đi bắt và giết anh em ông Diệm đều được khai với những cái tên hoàn toàn không có trong thực tế, về cấp bậc và nhiệm vụ cũng sai để những người này khỏi phải bị nêu tên thật trong bất cứ hoàn cảnh nào: Ví dụ Nhung khai:

-Trung tá Nghĩa chỉ huy đoàn thiết giáp (sự thực là đại úy Dương Hoà Hiệp)

-Thiếu tá Đày sĩ quan ở Bộ Tổng Tham mưu đi theo (trong đoàn không có ai tên là Đày cả, chỉ có thiếu tá Dương Hiếu Nghĩa (lúc đi bắt ông Diệm, Nghĩa mới đeo lon đại úy); theo Nhung thiếu tá Đày là người “lấy cái cặp của ông Diệm nói là sẽ đem về trình Hội đồng Quân nhân Cách mạng”.

-Thiếu tướng Thu trách nhiệm tổng quát chỉ huy vụ này (sự thực trong Hội đồng tướng lĩnh tham gia đảo chánh không có ai tên là Thu cả mà là thiếu tướng Mai Hữu Xuân - người được tướng Dương Văn Minh cử đi theo dõi đoàn xe “rước anh em tổng thống Diệm”.

Sau ngày chính lý 30.1.1964, có dư luận cho rằng đại tá Thi đã tham gia vào việc đánh đập tra tấn Nguyễn Văn Nhung đến chết. Trong hồi ký, Nguyễn Chánh Thi cho biết: *“Sau khi làm tờ khai, thiếu tá Nhung trong phòng tạm giam ở Bộ Tổng Tham mưu, đã lấy dây giày của mình thắt cổ tự sát”*. Và tướng Thi tỏ ra ngậm ngùi thương tiếc: *“Tôi được tin, không khỏi ngậm ngùi cho số kiếp của một sĩ quan trung thành với cấp trên, không lường được hậu quả to lớn của việc mình làm, không có ý thức chính trị hướng dân, đến khi một mình chịu tội một mình thác oan”*.

Và cái chết bí ẩn được cho là tự sát bằng dây giày

Tôi (NDX) không nghĩ tướng Thi cố ý viết đoạn hồi ký này để đính chính dư luận nghi ngờ ông đã tham gia vào việc tra khảo Nguyễn Văn Nhung. Vì thế tôi đã tìm gặp bà Huỳnh Thị Nhi vợ góa của thiếu tá Nguyễn Văn Nhung sống với gia đình ở quận 8 TP.Hồ Chí Minh. Bà quả phụ Huỳnh Thị Nhi cho biết: khi được báo tin chồng chết bà đến nhận xác chồng ở Bệnh viện Cộng Hòa, nhưng các bác sĩ pháp y không ai dám xác nhận chồng bà đã chết bằng cách gì. Ngay cả bác sĩ Nicola Võ Minh Kỳ làm giám đốc Bệnh viện Cộng Hòa có bà con với gia đình bà cũng đóng cửa phòng để tránh việc phải xác nhận về cách chết của Nguyễn Văn Nhung. Nếu ông Nhung tự tử bằng dây giày thì việc xác nhận có gì khó khăn đâu để những người có trách nhiệm trong pháp y sợ hãi phải từ chối né tránh đến vậy?

Bà Huỳnh Thị Nhi cho biết thêm khi khám liệm ông Nhung bà thấy trên mặt trên đầu trên thân thể ông có hàng chục vết bầm tím, có vết còn in nguyên dấu để giày bột-đờ-xô. Có lẽ Nguyễn Văn Nhung bị tra thù bằng những đòn đâm đá của nhiều người nên các bác sĩ pháp y không dám xác nhận chằng? Bà Nhi khẳng định chồng bà bị tra khảo mà chết chứ không phải tự sát bằng dây giày như đại tá Thi đã viết. Theo báo *Dân Ý* xuất bản ở Sài Gòn, từ số 140 ngày 01.10.1970 đến số 160 thì thiếu tá Nhung đã *“bị đá bẻ lá lách sau khi ông đã khai tất cả những bí mật trong vụ thanh toán anh em tổng thống Diệm. Lời khai của ông được thu băng và trao cho tướng Khánh”*.

Cái chết của anh em ông Ngô Đình Diệm như thế nào báo *Hồn Việt* số ra mắt (tháng 7-2007) đã đề cập rõ và cái chết của Nguyễn Văn Nhung - người bị dư luận qui kết là thủ phạm đã gây ra hai cái chết trên chưa được bạch hóa. Nguyễn Văn Nhung bị “ép cung” đã phải viết ra bản “cung khai” nêu trên chứng tỏ dư luận qui kết cho

Nhung là có cơ sở. Qua bản “cung khai” do kẻ thù của Nhung công bố giúp cho những người quan tâm lịch sử thấy được bản chất “anh hùng hảo hớn” của Nhung. Nguyễn Văn Nhung không phải là một người tầm thường. Người nói đúng được bản chất của Nguyễn Văn Nhung không ai khác là chính đại úy Đỗ Thọ - người đối đầu số 1 của Nguyễn Văn Nhung trước giờ anh em ông Ngô Đình Diệm bị bắt lên xe thiết giáp M113 trước Nhà thờ Cha Tam, Chợ Lớn.

Sau khi nghe Nguyễn Văn Nhung bị bắt và bị giết để trả thù cho anh em ông Ngô Đình Diệm, Đỗ Thọ viết trong nhật ký: “Đối với tôi thiếu tá Nhung nổ súng vào đầu tổng thống Ngô Đình Diệm phải vất vả lắm. Thiếu tá Nhung rất can đảm lắm mới dám bắn như thế... Thiếu tá Nhung còn là người “chịu cam số phận”. Đáng ra trong hồ sơ khẩu cung sau ngày chính lý 30.1.64, thiếu tá Nhung phải khai thêm một sĩ quan đồng lõa tên Nghĩa nữa, nhưng không hiểu tại sao thiếu tá Nhung lại không tiết lộ. Phải chăng vị sĩ quan cận vệ của tướng Dương Văn Minh là một anh hùng vì bạn bè. Dù sao một sĩ quan trung thành như thế cũng đáng trọng vậy” [2]

Chú thích:

[1] Nguyễn Chánh Thi, VIỆT NAM - Một trời tâm sự, Nxb Anh Thư, California (USA) 1987, tr.230-1

[2] “Nhật ký Đỗ Thọ”, Nxb Đồng Nai, SG. 1970, tr.331. Nhân đây cũng xin nói thêm một chút về Đỗ Thọ. Đỗ Thọ nguyên là một phi công lái tàu bay vận tải của quân đội Sài Gòn, được chuyển qua làm sĩ quan tùy viên cho Tổng thống Ngô Đình Diệm. Đỗ Thọ tuyệt đối trung thành và tận tụy với ông Diệm. Sau khi ông Diệm bị bắt và bị giết (2.11.1963), Đỗ Thọ trở lại nghiệp bay. Thọ rất thương tiếc cho cái chết của Tổng thống Diệm và đã thổ lộ tâm sự của mình trong cuốn hồi ký mang tên “Nhật ký Đỗ Thọ”. Ngày 14.2.1964, trong một chuyến bay đón “thủ tướng” Nguyễn Khánh tại Đà Nẵng, Đỗ Thọ đã tử nạn trên không phận Quảng Nam. Năm đó Thọ mới 29 tuổi, chưa có vợ con, chỉ để lại cho gia đình cuốn hồi ký “Nhật ký Đỗ Thọ”. Năm 1970, một người em đã “sưu tầm và xuất bản” tập hồi ký này. (Theo Đỗ Mậu, Sđd).

Là một sĩ quan tùy viên, Đỗ Thọ đem hết trí lực để hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ Tổng thống Diệm. Cho nên, hơn ai hết Đỗ Thọ hiểu được những khó khăn của sĩ quan tùy viên Nguyễn Văn Nhung trong cố gắng hoàn thành lệnh của tướng Dương Văn Minh giao. Đỗ Thọ không thù ghét người đã giết chủ của mình mà ngược lại có lời khen đúng đắn đối với một đồng nghiệp. Bởi vì Nguyễn Văn Nhung không những là người rất can đảm trong nhiệm vụ khó khăn mà còn tỏ ra hào hiệp nhận hết trách nhiệm về mình để tránh những hệ lụy cho người khác.

Theo **Nguyễn Đắc Xuân**
Một Thế Giới

www.vietnamvanhien.net